

Sesijas dokuments

B9-0160/2022 }
B9-0162/2022 }
B9-0163/2022 }
B9-0166/2022 } RC1

21.3.2022

KOPIĢS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu

nolūkā aizstāt šādus rezolūcijas priekšlikumus:

B9-0160/2022 (S&D)

B9-0162/2022 (PPE)

B9-0163/2022 (Renew)

B9-0166/2022 (ECR)

par nepieciešamību pēc steidzama ES rīcības plāna, ar ko garantēt pārtikas nodrošinājumu ES un ārpus tās, ņemot vērā Krievijas iebrukumu Ukrainā (2022/2593(RSP))

Herbert Dorfmann, Siegfried Mureşan

PPE grupas vārdā

Clara Aguilera, Mohammed Chahim

S&D grupas vārdā

Ulrike Müller, Søren Gade, Nils Torvalds

grupas "Renew" vārdā

Veronika Vrecionová

ERC grupas vārdā

RC\1252314LV.docx

PE719.438v01-00 }
PE719.440v01-00 }
PE719.441v01-00 }
PE719.444v01-00 } RC1

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par nepieciešamību pēc steidzama ES rīcības plāna, ar ko garantēt pārtikas nodrošinājumu ES un ārpus tās, ņemot vērā Krievijas iebrukumu Ukrainā
(2022/2593(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā savas iepriekšējās rezolūcijas par Krieviju un Ukrainu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta vadošo politiku 2022. gada 16. un 24. februāra paziņojumus par Ukrainu,
  - ņemot vērā ES vārdā sniegto Augstā pārstāvja 2022. gada 24. februāra deklarāciju par Krievijas Federācijas bruņoto spēku iebrukumu Ukrainā,
  - ņemot vērā Eiropadomes priekšsēdētāja un Komisijas priekšsēdētājas 2022. gada 24. februāra paziņojumu par bezprecedenta un neprovocēto Krievijas militāro agresiju pret Ukrainu,
  - ņemot vērā Ukrainas prezidenta un Komisijas priekšsēdētājas nesenos paziņojumus par stāvokli Ukrainā,
  - ņemot vērā G7 valstu 2022. gada 24. februāra paziņojumu,
  - ņemot vērā Eiropadomes 2022. gada 24. februāra sanāksmes secinājumus,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 39. pantu,
  - ņemot vērā savu 2022. gada 1. marta rezolūciju par Krievijas agresiju pret Ukrainu¹,
  - ņemot vērā Eiropadomē pulcējušos valstu vai to valdību vadītāju 2022. gada 10. marta deklarāciju par Krievijas militāro agresiju pret Ukrainu,
  - ņemot vērā G7 valstu lauksaimniecības ministru 2022. gada 11. marta sanāksmē pieņemto deklarāciju par Krievijas Federācijas bruņoto spēku iebrukumu Ukrainā,
  - ņemot vērā Versaļas deklarāciju, ar ko ES valstu vai to valdību vadītāji nāca klajā neoficiālajā 2022. gada 10. un 11. marta sanāksmē,
  - ņemot vērā Komisijas 2021. gada 12. novembra paziņojumu “Ārkārtas rīcības plāns par pārtikas apgādi un nodrošinātību ar pārtiku krīzes laikā” (COM(2021)0689),
  - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā saskaņā ar ANO Statūtiem un starptautisko tiesību principiem visām valstīm ir vienādas tiesības uz suverenitāti un tām savās starptautiskajās attiecībās jāatturas no draudiem lietot spēku vai spēka lietošanas pret jebkuras valsts teritoriālo neaizskaramību

---

¹ Pieņemtie teksti, P9_TA(2022)0052.
RC\1252314LV.docx

vai politisko neatkarību;

- B. tā kā Krievijas Federācija 2022. gada 24. februārī uzsāka neprovocētu un nepamatotu iebrukumu Ukrainā;
- C. tā kā pārtikas ražošanu un piekļuvi pārtikai nedrīkstētu izmantot kā ģeopolitisku ieroci;
- D. tā kā Padome ir pieņēmusi sākotnējo sankciju kopumu pret Krieviju, tostarp mērķtiecīgas individuālas sankcijas, ekonomiskas un finansiālas sankcijas un tirdzniecības ierobežojumus, un ciešā sadarbībā ar transatlantiskajiem sabiedrotajiem un citiem līdzīgi domājošiem starptautiskajiem partneriem turpina gatavoties turpmākām sankcijām;
- E. tā kā šī situācija un Krievijai noteiktās likumīgās sankcijas radīs būtiskus kumulatīvos traucējumus pasaules lauksaimniecības, zvejniecības un akvakultūras tirgos, ko jau ietekmējusi Covid-19 krīze un nesensais ievērojams izejvielu izmaksu pieaugums, un, ņemot vērā to, ka Ukraina un Krievija pasaules tirgū nodrošina apmēram 30 % no kviešu tirdzniecības, 32 % no miežu tirdzniecības, 17 % no kukurūzas tirdzniecības, vairāk nekā 50 % no saulespuķu eļļas tirdzniecības un 20 % no saulespuķu sēklu tirdzniecības, šie traucējumi īpaši skars graudu un augu eļļas tirgus, kā arī ietekmēs mēslošanas līdzekļu un to ražošanai nepieciešamo izejvielu pieejamību;
- F. tā kā izpostītās civilās infrastruktūras objektu vidū ir arī Melnās jūras ostas, kā rezultātā ir pilnībā bloķēta tirdzniecība pa jūras ceļiem un nav iespējams vitāli svarīgu lauksaimniecības produktu eksports uz dažādiem reģioniem, tostarp Eiropas Savienību;
- G. tā kā pēc Krievijas veiktās Krimas aneksijas un tai sekojošajām sankcijām Komisija un dalībvalstis veica vairākus pasākumus, lai novērstu nevēlamo ietekmi uz ES lauksaimniecības, zvejniecības un akvakultūras tirgiem;
- H. tā kā Ukrainas teritorijā notiekošais karš kavē preču, jo īpaši pārtikas, dzīvnieku barības un citu lauksaimniecības produktu, iekšzemes pārvadājumus un ir arī iemesls tam, kāpēc ir apturēta eļļas augu rūpnieciskā pārstrāde un dažiem kultūraugiem ir ieviestas eksporta licencēšanas prasības, un tā rezultātā Ukrainā ir iestājies nopietns pārtikas trūkums un nav krājumu, kas būtu pieejami sūtījumiem uz citām valstīm, tādējādi nenovēršami veidojoties ģeopolitiskās nestabilitātes riskam;
- I. tā kā konflikta gaitā izdarīti triecieni arī pa kritiski svarīgu lauksaimniecības infrastruktūru, tostarp transporta un uzglabāšanas infrastruktūru, tādējādi radot būtisku reģionālu ietekmi; tā kā kara apstākļos bombardēšana, apšaudes un kasešu bumbu izmantošana nodara postījumus lauksaimniecības zemei un sakropļo cilvēkus, kuri cer atgriezties, lai šo zemi apstrādātu, un līdz ar to šī zeme kļūst neizmantojama uz daudziem gadiem, kamēr nav veikta atmīnēšana un atrasta un detonēta vai iznīcināta munīcija;
- J. tā kā 2022. gadā Ukrainā nevarēs tikt ievākta raža, jo lauksaimnieki un lauksaimniecībā nodarbinātie ir vai nu devušies bēgļu gaitās, lai glābtu savu dzīvību, vai aizstāv savu valsti, un lauku saimniecības ir pārāk izpostītas, lai šogad varētu notikt normāla ražošana;
- K. tā kā Ukraina pasaules tirgū nodrošina 11 % kviešu, 16 % miežu, 15 % kukurūzas, 16 % rapša sēklu, 50 % saulespuķu eļļas, 9 % saulespuķu sēklu tirdzniecības apjoma un 61 %

saulespuķu raušu; tā kā Krievijai šie rādītāji ir 20 % (kvieši), 16 % (mieži), 2 % (kukurūza), 3 % (rapša sēklas) un 20 % (saulespuķu rauši);

- L. tā kā Ukraina ir kļuvusi par nozīmīgu ES piegādātāju, proti, tā ir galvenā kukurūzas (vidēji 9,2 megatonnas — 57 % no piegādēm), rapša sēklu (2 megatonnas — 42 % no Eiropas importa apjoma), saulespuķu sēklu (0,1 megatonna — 15 %) un saulespuķu raušu piegādātāja (1,3 megatonnas — 47 % importa), kā arī — mazākā apmērā — kviešu piegādātāja (1 megatonna — 30 % importa); tā kā nozīmīgas piegādes — kaut arī mazākā apmērā — Eiropas Savienība saņem arī no Krievijas, proti, kviešus (0,5 megatonnas — 11 %), taču galvenokārt rapša sēklu raušus (0,2 megatonnas — 50 %), saulespuķu raušus (0,9 megatonnas — 34 %) un saulespuķu sēklas (0,3 megatonnas — 35 %);
- M. tā kā jau pirms Krievijas iebrukuma Ukrainā pasaules lauksaimniecības tirgos bija vērojams cenu pieaugums, kas daļēji skaidrojams ar klimata krīzes un Covid-19 pandēmijas ietekmi; tā kā augošās enerģijas cenas Eiropā būtiski ietekmē lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras nozari, palielinoties mēslošanas līdzekļu cenām un enerģijas izmaksām lauksaimniekiem;
- N. tā kā kopš konflikta sākuma lauksaimniecības produktu cenas pasaulē ir strauji pieaugušas (no + 5 % līdz + 10 % atkarībā no produkta), tādējādi tuvinoties 2007.–2008. tirdzniecības gada cenām;
- O. tā kā Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (*FAO*) lēš, ka piegāžu deficīts pasaules mērogā, kurš veidosies, ja pēkšņi un krasi kritīsies graudu un saulespuķu sēklu eksports no abām minētajām valstīm, varētu vēl vairāk kāpināt pārtikas un dzīvnieku barības starptautiskās cenas, kas jau patlaban ir augstā līmenī;
- P. tā kā ES ne vien importē kviešus, bet tos arī eksportē, sevišķi uz valstīm Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas reģionā — katru gadu uz tām tiek eksportēti aptuveni 6 miljoni tonnu kviešu; tā kā minētās valstis šajā ziņā pirmām kārtām ir atkarīgas no Krievijas un Ukrainas un pēc tam — no Eiropas Savienības;
- Q. tā kā kopējā zivsaimniecības politikā un kopējā lauksaimniecības politikā cita starpā ir izvirzīti mērķi apgādāt ES tirgu ar augstas uzturvērtības pārtiku, mazināt ES tirgus atkarību no pārtikas importa un nodrošināt, lai patērētājiem pārtika būtu pieejama par samērīgām cenām; tā kā Covid-19 pandēmija un tagad arī Krievijas iebrukums Ukrainā ir vēl jo vairāk apliecinājis, ka ES ir jāstiprina savs pārtikas nodrošinājums un jāsamazina atkarība no izejvielām, kas importētas no viena vai vien dažiem piegādātājiem ārpus ES;
- R. tā kā 2022. gada 9. martā Komisija rīkoja nesen izveidotā Eiropas Pārtikas nodrošinājuma krīzgatavības un reaģēšanas mehānisma pirmo sanākumi, lai apspriestu pārtikas nodrošinājumu, enerģijas un izejvielu cenu pieaugumu un Ukrainā notiekošā kara ietekmi; tā kā šā mehānisma mērķis ir palielināt gatavību krīzēm, uzlabojot koordināciju un apmainoties ar paraugpraksi;
- S. tā kā ES lielā mērā ir atkarīga no Krievijas fosilā kurināmā; tā kā ES importē aptuveni 90 % no ES izmantotās gāzes un Krievija 2021. gadā dažādos līmeņos nodrošināja 45 % no šā importa uz ES dalībvalstīm; tā kā Krievija bija arī Eiropas lielākā naftas piegādātāja, nodrošinot 27 % no kopējā apjoma un tādējādi vairāk nekā trīs reizes

pārsniedzot nākamā lielākā piegādātāja (Norvēģijas) devumu; tā kā šī ārējā energoatkarība tieši ietekmē lauksaimniecisko ražošanu;

- T. tā kā konflikts ir izraisījis gan enerģijas, gan izejvielu, gan pārtikas cenu pieaugumu, un tas nozīmē, ka aizvien vairāk cilvēku būs pakļauti nabadzības riskam (līdzās tiem 97 miljoniem, kuri šādam riskam patlaban jau ir pakļauti); tā kā tādēļ ir nepieciešami sociālie pasākumi, kas palīdzētu ražotājiem un patērētājiem cīnīties ar šīm sekām;
- U. tā kā pārtikas nodrošinājums nozīmē ne tikai pārtikas apgādes esamību, bet — saskaņā ar *FAO* formulējumu — arī tiesības uz pārtiku un veselīga uztura pieejamību visiem;
- V. tā kā Krievijas īstenotā neprovocētā un nepamatotā agresīvā kara ietekme uz pārtikas nodrošinājumu ir saasinājusi jau tā smago situāciju, ko bija izraisījusi Covid-19 pandēmija, ārkārtējais sausums ES dienvidos, klimata pārmaiņas un bioloģiskās daudzveidības zudums; tā kā šī krīze ietekmē lauksaimniecības pārtikas nozari gan tiešā, gan netiešā veidā;
- W. tā kā Eiropas Savienībai ir ne vien jāiegūst vairāk neatkarības tādās stratēģiski svarīgās jomās kā aizsardzība vai energoapgāde, bet arī jābūt spējīgai jebkurā brīdī garantēt nodrošinājumu ar pārtiku, un tādēļ tai ir jāpalielina sava ilgtspējīgas ražošanas jauda nozarēs, kurās ES joprojām ir ārkārtīgi lielā mērā atkarīga no importa; tā kā Ukrainas krīze lieku reizi pierāda, ka nodrošinājumu ar pārtiku nevar uzskatīt par pašsaprotamu; tā kā pārtikas ražošana Eiropā būtu jāuzskata par stratēģiski svarīgu nozari;
- X. tā kā Eiropas Savienība ir dibināta uz solidaritātes principiem, un, ja ES nerīkosies tagad, tad no sekām vissmagāk cietīs vismazāk aizsargātie;
- Y. tā kā lauksaimniecības un akvakultūras pārtikas nozari šī krīze ietekmē gan tieši, gan netieši — tiešo ietekmi rada tirdzniecības sakaru pārrāvums ar Krieviju un Ukrainu, savukārt netiešā ietekme ir saistīta ar cenu un ražošanas izmaksu svārstīgumu;
- Z. tā kā enerģijas, degvielas, izejvielu un lauksaimniecības produktu cenu pieaugums lielā mērā ietekmē lauksaimniecības un akvakultūras pārtikas nozari, un tā rezultātā krasi palielinās ražošanas izmaksas, kas savukārt apdraud ražošanas nepārtrauktību un varētu radīt traucējumus piegādes ķēdē;
- AA. tā kā Krievija ir Eiropas sestā lielākā tirdzniecības partnere ES lauksaimniecības pārtikas eksporta vērtības ziņā²; tā kā tirdzniecības traucējumu un noteikto sankciju dēļ būs vajadzīgi ietekmes mazināšanas pasākumi, tostarp alternatīvu tirgu izveide ES lauksaimniecības produktiem;
- AB. tā kā pārtikas krīzes var tikt izraisītas, spekulējot ar pārtikas precēm;
- AC. tā kā Krievija ir vadošā sintētisko slāpekļa mēslošanas līdzekļu un to sastāvdaļu eksportētāja un Baltkrievija ir nozīmīga kālija bāzes mēslošanas līdzekļu eksportētāja; tā kā slāpekļa mēslošanas līdzekļu cenas ir lielā mērā atkarīgas no dabasgāzes cenām un Krievija pārvalda lielāko dabasgāzes tirgus daļu; tā kā saistībā ar iebrukumu Ukrainā

² Eiropas Komisijas fakts lapa “*Agri-Food Trade Statistical Factsheet: European Union — Russia*”, 2021.

Krievija 2022. gada 4. martā paziņoja, ka aptur minerālmēslojuma eksportu;

- AD. tā kā ES ir lielā mērā atkarīga no gan Krievijas mēslošanas līdzekļu importa, gan arī no mēslošanas līdzekļu ražošanai nepieciešamās fosilās enerģijas importa, kā arī kālija importa no Baltkrievijas, un minētās atkarības dēļ veidosies ievērojami apgādes traucējumi apstākļos, kad mēslošanas līdzekļu cenas pēdējā gada laikā ir palielinājušās par 142 % un enerģijas un mēslošanas līdzekļu izmaksas veido 20 % no lauksaimnieku ražošanas izmaksām³; tā kā 60–80 % no galveno slāpekļa mēslošanas līdzekļu ražošanas izmaksām veido gāzes izmaksas⁴; tā kā augsto gāzes cenu dēļ dažu mēslošanas līdzekļu ražošanas iekārtu darbība jau ir tikusi īslaicīgi apturēta; tā kā mēslošanas līdzekļu uzņēmumi dažos gadījumos jau ir noraidījuši lauksaimnieku pasūtījumus izejvielu trūkuma dēļ;
- AE. tā kā ir daudz mēslošanas līdzekļu, kas iegūti no organiskiem uzturvielu avotiem, taču tos pašlaik neizmanto ķīmisko mēslošanas līdzekļu aizstāšanai; tā kā to plašāka izmantošana varētu būt risinājums, kā samazināt ES atkarību no ķīmiskajiem mēslošanas līdzekļiem atbilstoši Zaļā kursa mērķiem; tā kā ar mēslošanas līdzekļiem saistītās izmaksas lauksaimniekiem jo īpaši varētu samazināt pārstrādātu kūtsmēsli izmantošana;
- AF. tā kā Eiropas Savienībā ir ievērojami pieaugusi degvielas cena, daudzās dalībvalstīs sasniedzot līdz šim vēl nepieredzētu līmeni; tā kā šādas virzības saglabāšanās radīs neilgtspējīgu ekonomisko situāciju lauksaimniekiem un zvejniekiem, jo, piemēram, zvejas kuģiem, dodoties jūrā, vairs nebūs iespējams nopelnīt vairāk kā vien tik, lai segtu zvejas darbību izmaksas;
- AG. tā kā ES zvejniecības, akvakultūras un pārstrādes nozare nodrošina augstas kvalitātes jūras produktus, kam ir svarīga nozīme pasaules pārtikas nodrošinājuma garantēšanā; tā kā zivsaimniecības nozare ilgu laiku ir palīdzējusi nodrošināt Eiropas patērētājiem augstas kvalitātes produktus, kas atbilst augstiem uzturvērtības un pārtikas drošības standartiem, un ilgtspējas ziņā tā pašlaik ir vienā no vadošajām pozīcijām pasaulē;
- AH. tā kā Eiropas vienotā tirgus pienācīga darbība ir priekšnoteikums garantētam nodrošinājumam ar pārtiku; tā kā saistībā ar Krievijas iebrukumu Ukrainā Ungārijas valdība neseno nolēma aizliegt visu graudu eksportu, un šāda rīcība ir gan valstij Līgumā noteikto pienākumu, gan ES solidaritātes principu pārkāpums;
- AI. tā kā ietekme uz pārtikas patēriņa cenām ir jāskata saistībā ar Covid-19 pandēmijas ietekmi, kas cenu pieaugumu ietekmēja jau pirms kara sākuma; tā kā pārtikas izmaksas Eiropas Savienībā 2022. gada janvārī bija par 4,7 % augstākas nekā pērnā gada janvārī⁵; tā kā daudzās dalībvalstīs, jo īpaši Centrāleiropā un Austrumeiropā, pārtikas cenu pieaugums ir pat vēl lielāks;

³ Eurostat dati par lauksaimniecības ražošanas resursu cenu indeksu (no 2020. gada 3. ceturkšņa līdz 2021. gada 3. ceturksnim).

⁴ Tīmekļa vietne "Fertilizers Europe", rubrika "Policy Priorities — Industry competitiveness — Energy cost", <https://www.fertilizerseurope.com/industry-competitiveness/energy-cost/>, skatīta 2022. gada 16. martā.

⁵ Eurostat, pārtikas cenu uzraudzības instruments, 2022. gads.

- AJ. tā kā dzīvnieku barības krājumu izsīkums skarbi ietekmēs daudzas dzīvnieku audzēšanas saimniecības; tā kā vairākas dalībvalstis ir norādījušas, ka, turpinoties pašreizējām tendencēm, pastāv risks, ka šajās valstīs dzīvnieku barības krājumi līdz Lieldienām būs izlietoti;
- AK. tā kā ir nepieciešams panākt nozīmīgu sinerģiju un saglabāt to arī pēc tagadējās krīzes beigām, piemēram, ieviest ilgtspējīgu lauksaimniecības praksi, kas vairo augsnes kvalitāti, tādējādi uzlabojot ražīgumu un citas ekosistēmas funkcijas un pakalpojumus, tostarp oglekļa sekvestrēšanu un ūdens kvalitātes regulēšanu; tā kā pārtikas, dzērienu un citu lauksaimniecības produktu ražošanai un patēriņam Eiropas Savienībā būtu jāatbilst ES politikai un saistībām, tostarp ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem un Parīzes nolīgumam, nolūkā nodrošināt stabilu līdzsvaru starp trijiem ilgtspējas pīlāriem;
- AL. tā kā ir būtiski īstermiņā risināt pārtikas izšķērdēšanas problēmu visos piegādes ķēdes posmos, lai samazinātu spiedienu uz pārtikas piegādi Eiropā, jo īpaši tāpēc, ka ES katru gadu tiek izšķērdēti 88 miljoni tonnu pārtikas un ar to saistītās izmaksas tiek lēstas 143 miljardu EUR apmērā, tā kā pārtikas izšķērdēšanas problēmas risināšanai, veicot pasākumus, lai sasniegtu ES mērķi līdz 2025. gadam samazināt pārtikas izšķērdēšanu par 30 % un līdz 2030. gadam — par 50 % salīdzinājumā ar 2014. gada pamatscenāriju, būtu tūlītēja pozitīva ietekme uz pārtikas nodrošinājumu ES,
1. visstingrākajā veidā nosoda Krievijas Federācijas nelikumīgo, neprovocēto un nepamatoto militāro agresiju pret Ukrainu un iebrukumu Ukrainā, kā arī Baltkrievijas iesaistīšanos šajā agresijā; prasa Krievijas Federācijai nekavējoties izbeigt visas militārās darbības Ukrainā, bez nosacījumiem izvest visus militāros un paramilitāros spēkus un militāro ekipējumu no visas starptautiski atzītās Ukrainas teritorijas, izbeigt humanitāro koridoru bloķēšanu un pilnībā ievērot Ukrainas teritoriālo integritāti, suverenitāti un neatkarību tās starptautiski atzītajās robežās, lai atjaunotu mieru un tādējādi nodrošinātu, ka drošos apstākļos ir iespējams sākt cilvēku dzīvei nepieciešamo ekonomikas, sociālo, veselības un pārtikas sistēmu atjaunošanu;
  2. pauž nedalītu solidaritāti ar Ukrainas tautu un neremdināmas skumjas par traģiski zaudētajām dzīvībām un cilvēku ciešanām, ko izraisījusi Krievijas agresija, un uzsver, ka uzbrukumi civiliedzīvotājiem un civilajai infrastruktūrai, kā arī neselektīvi uzbrukumi ir aizliegti saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām;
  3. atzinīgi vērtē to, ka Padome ir ātri pieņēmusi sankcijas, kuru mērķis ir pārlicināt Krievijas Federāciju pārtraukt uzbrukumus Ukrainai; tomēr, ņemot vērā jaunākos uzbrukumus, tostarp uzbrukumus dzīvojamiem rajoniem un civilajai infrastruktūrai, stingri prasa pieņemt vēl citas smagas sankcijas;
  4. prasa, lai saziņas kanāli ar Krieviju paliktu atvērti un lai attiecīgās puses būtu gatavas dialogam un sarunām, līdz stāsies spēkā pamiers un tiks izbeigts karš, jo bez uguns pārtraukšanas Ukrainā un tās lauksaimniecības un zivsaimniecības teritorijās nebūs iespējams atjaunot normālu dzīvi un atsākt pārtikas ražošanu, kā arī atsākt normālu pārtikas, produktu un izejvielu pārrobežu plūsmu, kam ir būtiska nozīme lauksaimniecībā, zivsaimniecībā, akvakultūru audzēšanā un pārtikas ražošanā, un tādējādi pārvarēt ar pārvadājumiem saistītos sarežģījumus pārtikas eksportā un preču ražošanā;

5. uzsver, cik svarīgi ir atjaunot stabilitāti Ukrainā, lai tās lauksaimniecības nozare varētu atgūties un valstī tiktu nodrošināta pārtika; aicina ES vienmēr darīt visu iespējamo, lai atbalstītu Ukrainas lauksaimniecisko ražošanu, piegādājot trūkstošās sēklas un mēslošanas līdzekļus;
6. aicina darīt visu iespējamo, lai visiem spēkiem aizsargātu gaidāmo sējas un ražošanas sezonu Ukrainā; uzsver, ka humānā palīdzība ir vajadzīga, lai risinātu steidzamas, dzīvībai bīstamas situācijas, piemēram, tās, ar kurām pašlaik saskaras Ukraina;
7. atgādina, ka vairākas Ukrainas ostas Melnajā jūrā ir slēgtas, radot traucējumus starptautiskajā pārtikas tirdzniecībā, un aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt drošu transportu un pārtikas koridorus uz Ukrainu un no tās, izmantojot alternatīvas ostas, kā arī dzelzceļu un autotransportu;
8. uzsver, ka Ukrainā notiekošais karš visvairāk skars konflikta zonas tuvumā esošās valstis, valstis ar nestabilu attīstības ekonomiku un valstis, kas uzņem lielāko daļu Ukrainas bēgļu; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt šīs valstis un nodrošināt pietiekamu pārtikas krājumu pieejamību;
9. pauž dziļas bažas par sekām, ko pašreizējie traucējumi lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras procesos radīs attiecībā uz pārtikas nodrošinājumu Ukrainas iedzīvotājiem, un mudina Komisiju un starptautisko sabiedrību koordinēt un nodrošināt visiem skartajiem reģioniem un pilsētām stabilu ilgtermiņa humāno pārtikas palīdzības programmu, izmantojot visus iespējamus forumus, piemēram, Pasaules pārtikas nodrošinājuma komiteju, lai kompensētu Ukrainā nesaražotās pārtikas daudzumu un pārtikas ķēdes traucējumus;
10. aicina nekavējoties un koordinēti reaģēt un izvērst Savienības civilās aizsardzības mehānismu, lai maksimāli palielinātu atbalstu Ukrainai, jo īpaši humānās palīdzības un pārtikas atbalsta ziņā, kā arī nodrošinot drošus ES humanitāros koridorus un piedāvājot pārtiku un pajumti visiem no valsts bēgošajiem cilvēkiem; uzsver — lai gan tiek lēsts, ka līdzšinējais ES finansiālais atbalsts humānajai palīdzībai sasniedz aptuveni 500 miljonus EUR, ir nepieciešams vēl lielāks atbalsts; īpaši uzsver, ka ES būtu jāsniedz humānā palīdzība gan Ukrainas iedzīvotājiem, lai garantētu pārtikas īstermiņa nodrošinājumu Ukrainā, gan visiem bēgļiem ES, izmantojot programmas “Kohēzijas rīcība bēgļu atbalstam Eiropā” un “Atveseļošanas palīdzība kohēzijai un Eiropas teritorijām”, kā arī sniedzot ieguldījumu Ukrainai paredzētajā *FAO* ātrās reaģēšanas plānā un palielinot finansiālo palīdzību; uzsver, ka ir jārod papildu finansējums, jo kohēzijas politikas līdzekļiem ir galvenā nozīme ES dalībvalstu saskaņotas attīstības nodrošināšanā; aicina ES koordinēt darbību ar ANO aģentūrām un visiem partneriem uz vietas, lai nekavējoties sniegtu pārtikas un iztikas līdzekļu palīdzību cilvēkiem, kurus skāris karš Ukrainā;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt to ieguldījumu Pasaules Pārtikas programmā, izmantojot daudzgadu finanšu shēmā paredzēto rezervi solidaritātei un palīdzībai ārkārtas gadījumos; norāda, ka Komisija un dalībvalstis Pasaules Pārtikas programmā iegulda attiecīgi 465 miljonus EUR gadā un 1,47 miljardus EUR gadā; turklāt norāda, ka rezervi solidaritātei un palīdzībai ārkārtas gadījumos veido 1,2 miljardi EUR, no kuriem līdz 35 % (420 miljonus EUR) var izmantot trešo valstu vajadzībām; uzsver, ka rezervē

solidaritātei un palīdzībai ārkārtas gadījumos pieejamā summa varētu nebūt pietiekama un ka varētu būt nepieciešama papildu budžeta elastība;

12. uzsver, ka pašreizējais konflikts Ukrainā izgaismo pasaules pārtikas sistēmas neaizsargātību; tādēļ mudina ES aizsargāt jaunattīstības valstu tiesības uz pārtikas nodrošinājumu kā līdzekli, kas ļauj panākt uztura nodrošinājumu, nabadzības mazināšanu, ilgtspējīgas un taisnīgas globālās piegādes ķēdes un vietējus reģionālos tirgus, īpašu uzmanību veltot ģimenes saimniecībām, lai nodrošinātu cenas ziņā pieņemamas un pieejamas pārtikas piegādi;
13. uzskata, ka ES kopā ar citām starptautiskajām struktūrām nedrīkst iecietīgi attiekties pret mākslīgu cenu kāpumu un ka tai ir jāīsteno, lai novērstu spekulatīvu rīcību, kas apdraud mazāk aizsargāto valstu un iedzīvotāju pārtikas nodrošinājumu vai piekļuvi pārtikai, šajā nolūkā uzraugot pārtikas sistēmu ietekmējošos tirgus, tostarp nākotnes līgumu tirgus, tiecoties nodrošināt pilnīgu pārredzamību un apmainoties ar uzticamiem datiem un informāciju par globālā pārtikas tirgus norisēm;
14. aicina Komisiju apzināt un veicināt veidus, kā pārtikas nodrošinājuma garantēšanas nolūkā novērst Krievijas iebrukuma ekonomiskās un sociālās sekas, jo īpaši lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūru ražošanas jomā, darot visu nepieciešamo, lai aizsargātu ES lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras uzņēmumus ar atbalsta pasākumiem, kas radītu gan noteiktību, gan lielākas garantijas, lai saglabātu un vajadzības gadījumā palielinātu Eiropas lauksaimnieku un zvejnieku ražotās pārtikas apjomu;
15. aicina Komisiju un Padomi sadarboties ar ES partneriem Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā, lai risinātu pārtikas nodrošinājuma jautājumu; uzskata, ka ES vajadzētu būt gatavai palīdzēt šiem partneriem sarīkot to vadītu ārkārtas konferenci par pārtikas nodrošinājumu, tādējādi cenšoties risināt pārtikas piegādē radušos īstermiņa iztrūkumu un vidēja termiņa jautājumu par lauksaimniecības noturību reģionā;
16. norāda, ka sakarā ar šiem uzbrukumiem un kara dēļ pārtrūkušo tirdzniecību Eiropas Savienībā nenonāk būtiski nozīmīgi resursi, sākot ar energoresursiem un mēslošanas līdzekļiem un beidzot ar būtiskiem ķīmiskajiem produktiem un lauksaimniecības ražojumiem; uzsver, ka tāpēc Eiropas iedzīvotāji, pārtikas ražotāji un patērētāji ir gatavi dalīt kara radīto slogu, solidarizējoties ar varonīgajiem Ukrainas iedzīvotājiem;
17. uzsver, ka ES ir pasaulē lielākais lauksaimniecības un akvakultūras pārtikas produktu importētājs un eksportētājs; norāda — lai ES lauksaimniecības un akvakultūras pārtikas sistēmas būtu noturīgākas ilgtermiņā, ES būtu attiecīgi jāīsteno, nodrošinot, ka mazinās tās atkarība no enerģijas, primāro preču, ķīmikāliju un ķīmisko produktu importa, ko īsteno trešās valstis, un būtu jāatbalsta no šīm izejvielām mazāk atkarīgas tehnoloģijas un prakse; vērš uzmanību uz to, ka risinājumi, kas garantētu pārtikas nodrošinājumu īstermiņā un vidējā termiņā, cita starpā nozīmē no trešām valstīm īstenošanas piegādes dažādošanu, un aicina Komisiju izvērtēt iespējamās piegādes avotus, kuri atbilst ES starptautiskajiem ilgtspējas standartiem, un vai nu slēgt jaunus, vai nostiprināt jau spēkā esošus divpusējos nolīgumus;
18. aicina Komisiju rēķināties ar iespēju, ka Krievija arī atbildēs ar sankcijām, kuras varētu

skart lauksaimniecības un akvakultūras pārtikas nozari — piemēram, ar tādām, kādas bija noteiktas 2014. gadā —, un tāpēc atrast un atvērt jaunus tirgus pārtikas produktu eksporta pārorientēšanai;

19. aicina Komisiju un dalībvalstis rūpīgi uzraudzīt lauksaimniecības un akvakultūras pārtikas produktu tirgus, īpašu uzmanību pievēršot spekulācijām ar cenu un vienlaikus nodrošinot vienotā tirgus integritāti; jo īpaši prasa veikt ikmēneša tirgus analīzi par lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras tirgu stāvokli pa nozarēm, ietverot tajā cenas, apjomus un piegādes ķēdes; atzinīgi vērtē to, ka Komisija izmanto jaunizveidoto Eiropas Pārtikas nodrošinājuma krīzgatavības un reaģēšanas mehānismu, kas vieno gan publiskā, gan privātā sektora ekspertus šajās nozarēs; tomēr aicina Komisiju informēt Parlamentu par šo diskusiju saturu, lai Parlaments varētu izmantot visu krīzes pārvaldībai nepieciešamo informāciju;
20. atkārtoti aicina būtiski samazināt enerģētisko atkarību, jo īpaši no Krievijas gāzes, naftas un ogleņiem, cita starpā dažādojot enerģijas avotus, palielinot energoefektivitāti un paātrinot pāreju uz tīru enerģiju; uzsver, ka Eiropas mājsaimniecībām var nākties izjust sankciju ietekmi, tam izpaužoties pārtikas cenās un energoizmaksās, un ka nevajadzētu likt tām maksāt šīs krīzes cenu, atstājot tās bez atbalsta; tāpēc aicina dalībvalstis sagatavot plānus un atbalstu mājsaimniecībām, lai reaģētu uz dzīves dārdzības krīzi;
21. atgādina, ka krasi ir augušas mēslošanas līdzekļu cenas, kas pamatīgi ietekmē lauksaimniecības pārtikas nozari kopumā, un ka tas ir noticis vēl pirms Krievijas iebrukuma Ukrainā; uzsver, ka minētās cenas turpinās augt, jo ir saistītas ar dabasgāzes cenām; tāpēc mudina Komisiju sākt atcelt antidempinga maksājumus par trešās valstīs ražotiem mēslošanas līdzekļiem; turklāt pauž nožēlu par to, ka Komisija 2022. gada 8. marta paziņojumā “*REPowerEU: Vienota Eiropas rīcība cenas ziņā pieejamākai, drošākai un ilgtspējīgākai enerģijai*”⁶ nav konkrēti minējusi tieši mēslošanas līdzekļus;
22. prasa veicināt un vienkāršot piekļuvi energoefektivitātes pasākumiem, lai mazinātu izmaksu slogu lauksaimniekiem un zvejniekiem saistībā ar tiešo enerģijas patēriņu;
23. aicina Komisiju izvērtēt iespēju un praktisko iespējamību piesaistīt papildu finansiālo atbalstu visvairāk skartajām nozarēm un steidzami veikt mērķtiecīgus pasākumus, lai palīdzētu lauksaimniekiem mazināt mēslošanas līdzekļu cenu ievērojamā pieauguma ietekmi;
24. norāda, ka, lai mazinātu atkarību no ķīmiskajiem mēslošanas līdzekļiem, pēc iespējas drīzāk būtu pilnā mērā jāizmanto alternatīvi organiskie barības vielu avoti un barības vielu aprite; aicina Komisiju novērst juridiskos un praktiskos šķēršļus šī risinājuma īstenošanai, lai mazinātu atkarību no mēslošanas līdzekļu importa, vispirms pārejot uz organiskajiem mēslošanas līdzekļiem un pēc tam vairāk atbalstot pētniecību un jaunas inovācijas ES līmenī; jo īpaši aicina Komisiju veikt vajadzīgos pasākumus, tostarp likumdošanas jomā, lai veicinātu no notekūdeņu dūņām un pārstrādātiem kūsmēsliem iegūto organisko mēslošanas līdzekļu izmantošanu ķīmisko mēslošanas līdzekļu aizstāšanai saskaņā ar stratēģijas “No lauka līdz galdam” mērķiem;

⁶ COM(2022)0108.
RC\1252314LV.docx

25. uzsver savstarpējo saikni starp ilgspēju un lielāku apritīgumu lauksaimniecībā, novēršot atkarību no fosilā kurināmā, importētās enerģijas un ķīmiskajiem mēslošanas līdzekļiem un pārejot uz zaļākām, atjaunīgām alternatīvām;
26. aicina Komisiju atbilstoši mēslošanas līdzekļu robežvērtībām paaugstināt robežvērtības slāpekļa izmantošanai no kūtsmēsliem, piemēram, no kūtsmēsliem atgūta slāpekļa (*RENURE*) izmantošanai ķīmisko mēslošanas līdzekļu vietā; aicina Komisiju vienlaikus gan apsvērt iespēju noteikt pagaidu atkāpi, lai ātri samazinātu mēslošanas līdzekļu izmaksas, gan strādāt pie ilgtermiņa sistēmas veidošanas, kas plašāk veicinātu saimniecību darbību atbilstoši aprites principam un mazinātu atkarību no trešo valstu resursiem;
27. atzīst, ņemot vērā ārkārtas apstākļus, ka steidzami ir vajadzīgi pagaidu un atceļami pasākumi, lai palielinātu ražošanu Eiropas Savienībā 2022. gada ražas novākšanas sezonā un tādējādi dotu ieguldījumu ES pārtikas nodrošinājumā; aicina Komisiju, ņemot vērā nepieciešamību novērst tūlītējo proteīnaugu deficītu, paātrināt administratīvās procedūras, lai šajā KLP pārejas gadā izmantotu papuves šo kultūraugu audzēšanai cilvēku vai dzīvnieku patēriņam; šajā sakarā aicina priekšroku dot proteīnaugiem un citiem kultūraugiem, kuru audzēšanai pesticīdi nav vajadzīgi vai ir vajadzīgi ļoti maz; aicina Komisiju laicīgi no jauna izvērtēt situāciju un vajadzības gadījumā ierosināt turpmākus atbilstīgus pasākumus 2023. gadam;
28. uzskata, ka būtu jāizvērtē iespējas veikt izmaiņas stādījumu režīmos, lai 2022. gada sezonā Eiropas Savienībā izaudzētu vairāk pašmāju pārtikas un dzīvnieku barības, un jāturpina attīstīt šādu pieeju, lai pilnveidotu ražošanas sistēmas un varētu vidējā termiņā un ilgtermiņā plānoti virzīties uz lielāku autonomiju;
29. aicina Komisiju nodrošināt, ka lauksaimniecības zemi galvenokārt izmanto tikai pārtikas un dzīvnieku barības ražošanai, lai garantētu pārtikas nodrošinājumu ne tikai ES iedzīvotājiem, bet arī miljoniem bēgļu Eiropas Savienībā;
30. prasa nekavējoties īstenot tirgus traucējumu novēršanas pasākumus, kā paredzēts Regulas par tirgu kopīgu organizāciju⁷ 219. pantā, lai atbalstītu visvairāk skartās nozares, un vienlaikus šim nolūkam izmantot krīzes rezervi; turklāt aicina Komisiju būt gatavai veikt vēl citus nepieciešamus ārkārtas pasākumus tirgū saskaņā ar šo regulu, piemēram, aktivizēt 222. pantu;
31. mudina Komisiju nodrošināt dalībvalstīm pilnīgu skaidrību attiecībā uz nepārvaramas varas klauzulu KLP, kā arī turpmākajos tiesību aktos;
32. uzskata — līdztekus tam, ka patlaban vēl steidzamāka ir prioritāte palielināt nodrošinājumu ar pārtiku, būtu jāizvērtē valstu stratēģiskie plāni, lai tos pēc vajadzības pielāgotu jaunajiem apstākļiem, cita starpā apsverot arī attiecīgu elastības iespēju izmantošanu, kas ļautu palielināt ražošanai izmantojamās zemes platību;
33. aicina Komisiju īstenot visus pasākumus — jo īpaši attiecībā uz valsts atbalstu —, kas ir

---

⁷ OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.
RC\1252314LV.docx

vajadzīgi, lai varētu plašāk atbalstīt krīzes visvairāk skartās nozares;

34. aicina Komisiju apsvērt iespēju grozīt 2020. gada martā pieņemto pagaidu regulējumu valsts atbalsta pasākumiem, lai dalībvalstis saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem varētu rīkoties pilnīgi elastīgi, atbalstot savu ekonomiku;
35. uzsver, ka Covid-19 ārkārtas pasākumi lauku attīstībai būtu jāpaplašina, lai risinātu patlaban aktuālās likviditātes problēmas, kas rada risku lauksaimniecības darbību dzīvotspējai un apdraud mazos uzņēmumus, kuri nodarbojas ar lauksaimniecības produktu pārstrādi, tirdzniecību vai attīstīšanu;
36. uzskata, ka pasākumi būtu jāpielāgo, lai garantētu elastīgāku pieeju ārkārtīgi svarīgu preču (sevišķi graudaugu, sojas pupu un mēslošanas līdzekļu) importam no trešām valstīm;
37. aicina Komisiju jo īpaši atbalstīt nozaru organizācijas, lai būtu nodrošināti jauni importa tirgi, kas garantētu pārtikas piegādi un ražošanas resursus lauksaimniecībai, sevišķi lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanai, un tādējādi nepieļaut, ka nodrošinājums ar pārtiku Eiropā ir apdraudēts;
38. aicina Padomi un Komisiju no krīzes rezerves steidzami atbrīvot 479 miljonus EUR, lai palīdzētu lauksaimniecības nozarei pārvarēt patlaban tirgū aktuālās problēmas; tomēr atzīmē — tiklīdz krīzes rezerve ir izsmelta, to nevar atjaunot ar finansējumu no KLP; tāpēc prasa nevilcinoties nodrošināt, ka ir pieejams papildu finansējums, kas būtu gatavs izmantošanai gadījumā, ja krīzes rezerve ir izsmelta;
39. aicina Komisiju, rēķinoties ar proteīnaugu deficītu, piedāvāt vispusīgu Eiropas stratēģiju attiecībā uz proteīnu, lai palielinātu proteīna ražošanu Eiropā un šajā ziņā mazinātu ES atkarību no trešām valstīm;
40. uzsver, ka ražošanas līmenī būs vajadzīgi stingrāki pasākumi un stimuli, lai veidotu noturību, tādēļ cita starpā īstenojot pāreju uz precīzo lauksaimniecību, kā arī veidojot ātri pieejamus alternatīvo proteīnu, organiskā mēslojuma, kultūraugu mikrobioloģiskās aizsardzības un agroekoloģijas tirgus saskaņā ar Zaļā kursa mērķiem, un šajā KLP pārejas gadā ļaujot apsvērt pagaidu un īstermiņa elastības iespējas ar nosacījumiem un atkāpēm un paātrinot administratīvās procedūras, lai šādu elastību panāktu, jo īpaši ņemot vērā to, ka pašreizējos apstākļos trūkst investīciju, ir mazinājusies likviditāte un tirgū ir nenoteiktība;
41. aicina Komisiju demonstrēt elastību attiecībā uz avansa maksājumiem ražotājiem un avansa maksājumu īpatsvaru palielināt no 50 līdz 70 %;
42. aicina dalībvalstis īstenot pasākumus un izmantot pieejamos instrumentus, lai stiprinātu savas pārtikas piegādes ķēdes; uzstāj, ka attiecīgie pasākumi nedrīkst apdraudēt vienotā tirgus integritāti, nedz arī vājināt pasākumus, kuru mērķis ir palielināt pārtikas piegādes ķēdes noturību visā ES, nedz arī palielināt enerģētisko atkarību no Krievijas resursiem;
43. aicina Komisiju īstenot ārkārtas pasākumus, tostarp atbalstu privātai uzglabāšanai, attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, kuriem ir problēmas tirgū; ņem vērā, ka

Komisija ir iecerējusi īstenot šādu atbalstu cūkgaļas nozarei; mudina Komisiju izveidot mehānismu, kas ļautu nevalstiskajām organizācijām un citām struktūrām piekļūt privāti uzglabātiem produktiem, lai tādējādi palīdzētu garantēt nodrošinājumu ar pārtiku Ukrainā; uzskata, ka šo mehānismu, izmantojot Eiropas atbalsta fondu vistrucīgākajām personām, varētu pielietot arī dalībvalstīs, kuras uzņem bēgļus, un tā nodrošināt steidzami nepieciešamo papildu pārtiku; turklāt uzskata, ka ar minētā fonda palīdzību var nodrošināt, lai neaizsargāti cilvēki nesamērīgi smagi neciestu no krīzes;

44. uzsver, ka būtu jāpieņem pasākumi, kas nepieļauj šķēršļus brīvai preču aprītei, un tas jo īpaši attiecas uz ārkārtīgi svarīgu preču, piemēram, graudaugu, brīvu aprīti; uzstāj, ka ir jāgarantē vienotā tirgus pienācīga darbība attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un ir jāizvairās no aizliegumiem eksportēt uz citām dalībvalstīm; prasa Komisijai šajā ziņā būt īpaši modrai un nevilcinoties vērsties pret Ungārijas noteikto aizliegumu eksportēt graudaugus;
45. vērš uzmanību uz to, ka ir īstenojama godīgas konkurences apstākļu uzraudzība un ir jānodrošina šādas konkurences nosacījumu izpilde vienotajā tirgū attiecībā uz nepamatotu cenas pieaugumu atsevišķiem pārtikas produktiem; uzsver, ka ir aktīvāk jāveic uzraudzība situācijās, kurās daži uzņēmumi iekšējā tirgū, iespējams, varētu veidot monopolu lauksaimniecības un zivsaimniecības pārtikas nozarē, un akcentē nepieciešamību pēc pasākumiem, kas īstenojami nevilcinoties, lai šādas norises nepieļautu;
46. aicina Komisiju nekavējoties sagatavot detalizētu rīcības plānu, kas nodrošinātu ES pārtikas piegādes ķēžu pienācīgu darbību un Eiropas Savienībā ilgtermiņā garantētu nodrošinājumu ar pārtiku, un šādu plānu sagatavot, ņemot vērā pieredzi, kura gūta saistībā ar Ukrainā notiekošā kara ietekmi, kā arī citus iespējamus traucējumus un attiecīgā gadījumā arī pamatojoties uz pieredzi, kas gūta saistībā ar 2021. gada novembrī iesniegto ārkārtas rīcības plānu; aicina Komisiju novērst nepilnības, kas kļuvušas acīmredzamas apstākļos, kad ir pārmērīga paļaušanās uz enerģijas, dzīvnieku barības un mēslošanas līdzekļu importu no viena vai tikai dažiem piegādātājiem un nav piegādes ķēžu dažādības;
47. atkārtoti norāda, ka ir jāstiprina Eiropas stratēģiskā autonomija pārtikas, dzīvnieku barības un lauksaimniecības nozarē kopumā, ievērojot Zaļā kursa mērķus, ar ko ir iecerēts aizsargāt ES vidi un tās lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras nozaru platības;
48. turklāt uzstāj, ka stratēģijas “No lauka līdz galdam” un vērienīgākā Zaļā kursa mērķus un uzdevumus nedrīkstētu vājināt ar tūlītēju rīcību, kuras mērķis ir palielināt noturību un vairot pašpietiekamību attiecībā uz ražošanas resursiem; vērš uzmanību uz to, ka pasākumi, ar ko iecerēts panākt ražošanas resursu lietderīgāku izmantošanu un nodrošināt ilgtspējīgāku alternatīvu pieejamību, kā arī prakse un pasākumi, ar kuriem tiek risināta pārtikas izšķērdēšanas problēma, kā noteikts stratēģijā “No lauka līdz galdam” un Zaļajā kursā, šādi mazinot atkarību no tādiem ražošanas resursiem kā kaitīgi augu aizsardzības līdzekļi un ķīmiskie mēslošanas līdzekļi — tie ir galvenie elementi, lai vidējā termiņā un ilgtermiņā būtu nodrošināta stabila ES lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras nozare un pārtikas piegādes ķēde;

49. turklāt atgādina, ka tiesību aktu priekšlikumiem, kas atvasināti no stratēģijā “No lauka līdz galdam” noteiktajiem mērķiem un mērķrādītājiem, vispirms ir jāveic vispusīgs ietekmes novērtējums, līdztekus rēķinoties ar sekām, kuras Krievijas iebrukums Ukrainā varētu radīt Eiropas un pasaules nodrošinājumam ar pārtiku, un ka tas būs abu likumdevēju iestāžu pienākums — īstenojot ceļvežus uz stratēģijas “No lauka līdz galdam” mērķrādītāju sasniegšanu, definēt nosacījumus, kas Eiropā nepieļautu ražošanas līmeņa krišanos lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras nozarē un kas nepieļautu arī oglekļa emisiju pārvirzi; uzsver — ņemot vērā to, ka Ukrainā notiek karš un ka vēl lielāks ir spiediens uz ES lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras pārtikas ķēdēm, vēl steidzamāka ir vajadzība pētīt visu šo ietekmi, rūpīgi izvērtēt iespējamo ietekmi uz nodrošinājumu ar pārtiku un arī uzdot veikt vispusīgu pētījumu par ES pārtikas sistēmas atkarību no ražošanas resursiem un to avotiem;
50. atzīst, ka traucējumi tirdzniecības modeļos, kas bija aktuāli vēl pirms iebrukuma, liecina — ES ir steidzami jādomā par to, kā veidot ilgtermiņā autonomākas lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras sistēmas pārtikas un dzīvnieku barības ražošanai, tā mazinot ES atkarību no importa un palielinot iekšzemes ražošanu; uzsver, ka tas ir sevišķi steidzami attiecībā uz tādiem produktiem kā graudaugi, eļļas augu sēklas, proteīnaugi un mēslošanas līdzekļi, kuru deficīta risks Ukrainas eksporta apturēšanas gadījumā ir vislielākais;
51. pauž ļoti lielas bažas par to, ka krasi ir auguši pamatdarbības izdevumi, kas zivsaimniecības nozarei jāsedz; norāda, ka daudzi kuģi visā ES patlaban ir pietauvoti ostās, jo pirmās pārdošanas cena par zivīm nesedz ražošanas izmaksas, kuras ir palielinājušās;
52. uzskata, ka Eiropas zivsaimniecības nozare ir būtiska Eiropas nodrošinājumam ar pārtiku, un pauž nožēlu par to, ka krīzes laikā situācija tajā ir ievērojami pasliktinājusies, jo pasaulē strauji aug cenas šai nozarei svarīgām precēm un īpaši svārstīgas ir degvielas cenas, kuru dēļ zvejas darbībām vairs nav ekonomiskas dzīvotspējas; uzskata, ka šajā situācijā ir steidzami vajadzīga palīdzība, cita starpā arī tiešais atbalsts; norāda, ka ar šo palīdzību ir jānodrošina nepārtraukta ES zvejas flotes darbība un attiecīgi plašāk arī nepārtraukta darbība visā zivsaimniecības un akvakultūras produktu piegādes ķēdē; aicina Komisiju un dalībvalstis atzīt šo sarežģīto situāciju zivsaimniecības nozarē un ar turpmāko rīcību to pienācīgi risināt; atzīmē — lai risinātu degvielas cenu pieaugumu ilgtermiņā, ir svarīgi stimulēt energoefektīvu inovāciju izstrādi un izmantošanu;
53. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka iespējami drīz sāk darboties jaunais Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fonds, un aicina Komisiju apsvērt iespējamo rīcību, kas ļautu no fonda piešķirt ārkārtas palīdzību arī krīzes laikā, piemēram, laikā, kad Ukrainā notiek karš; mudina mobilizēt visus atlikušos Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda līdzekļus un stingri mudina Komisiju un dalībvalstis ātrāk realizēt *Brexit* korekcijas rezervi, tā nodrošinot, ka atbalsts *Brexit* skartos reģionus sasniedz ātrāk;
54. atzīmē, ka būtu jāapsver iespējamie pasākumi visā pārtikas piegādes ķēdē, lai nodrošinātu visu ieinteresēto personu līdzdalību noturīgāku lauksaimniecības un zivsaimniecības pārtikas nozaru veidošanā, un ka ar šādiem pasākumiem ir jāpalīdz sasniegt mērķus un izpildīt uzdevumus, kas noteikti saistībā ar ES pārkārtošanos uz klimatneitralitāti laika

periodā līdz 2050. gadam; uzskata, ka, strauji īstenojot Direktīvu par negodīgu tirdzniecības praksi⁸, īpaša uzmanība būtu jāpievērš lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras nozares dzīvotspējai un mazumtirgotāju darbībai, kas ir nozīmīga, lai taisnīgi būtu noteikta ražotāju peļņa, jo īpaši ņemot vērā spiedienu, kuru rada augošās ražošanas resursu izmaksas, taču neaizmirstot, ka vienlīdz svarīgs ir arī mazumtirgotāju pienākums nodrošināt, lai pārtika patērētājiem joprojām būtu pieejama par pieņemamu cenu;

55. aicina Komisiju rīkoties, lai nodrošinātu, ka noteikumi par valsts atbalstu lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras nozarei, tostarp *de minimis* noteikumi, ļauj dalībvalstīm ātri un elastīgi piešķirt atbalstu tirgus dalībniekiem, lai kompensētu izmaksu pieaugumu, kas saistīts ar karu Ukrainā; šajā sakarā uzsver, ka dalībvalstīm savās valsts sistēmās būtu jāapsver arī iespējas palīdzēt, piemēram, samazinot sociālā nodrošinājuma iemaksas, apturot atsevišķu nodokļu piemērošanu vai tos samazināt, un pagarinot Covid-19 aizdevumu termiņu; aicina Komisiju nodrošināt, ka valsts atbalsts nerada konkurences izkropļojumus un ka dalībvalstīm ir garantēti vienlīdzīgi konkurences apstākļi;
56. prasa stingrāk rīkoties starptautiskā līmenī, lai panāktu, ka nodrošinājums ar pārtiku ir galvenais elements politisku lēmumu pieņemšanas procesā, un tādējādi nepieļautu deficītu un garantētu nodrošinājumu ar uzturu visneaizsargātākajās valstīs, prioritāri atbalstot lauksaimniecības produktu izmantošanu pārtikā un nepieļaujot šķēršļus, kas kavētu starptautisko tirdzniecību ar pārtiku;
57. aicina Komisiju un dalībvalstis nevilcinoties ierosināt rīkot *FAO* Pasaules pārtikas nodrošinājuma komitejas sanāksmi, kurai būtu jādod priekšroka kā koordinācijas forumam šajā jautājumā, jo komitejas sastāvā ir pārstāvētas visas valstis; aicina Komisiju un dalībvalstis iesaistīties šajā forumā, lai nodrošinātu starptautisku koordināciju, sevišķi attiecībā uz krājumiem, biodegvielu un finansiālo atbalstu importētājām valstīm;
58. uzskata, ka, iespējams, būtu arī ievērojami jāmaina tirgus un eksporta modeļi un nopietni jāplāno rīcība ārkārtas situācijās, piemēram, ES autonoma dzīvnieku barības ražošana, alternatīvi eksporta noieta tirgi, spēcīgāka reaģēšanas spēja, stratēģiski pārtikas, dzīvnieku barības un citu pārtikas produktu krājumi, autonomija mēslošanas līdzekļu un aizstājējproduktu ziņā un skaidra informācija par pasaules modeļiem lauksaimniecības, zivsaimniecības un akvakultūras produktu pārvadīšanai;
59. pieprasa rīkoties straujāk un stingrāk nolūkā mazināt pārtikas izšķērdēšanu, tā maksimāli palielinot pārtikas pieejamību un resursu izmantošanu Eiropas Savienībā ar mērķi uzlabot autonomiju pārtikas ziņā; uzsver, ka nedrīkst pieļaut pārtikas zudumus uzglabāšanas laikā un arī nevienā no piegādes ķēdes posmiem, ka ar saistošu tiesību aktu saskaņotu īstenošanu ir jānodrošina iespēja vieglāk ziedot pārtiku, ka ir jāveicina iespējas atgūt izšķērdētu pārtiku un ir jāizstrādā alternatīvi risinājumi mazumtirgotājiem, kas ietvertu arī samazinātu cenu akcijas un sadarbību ar vietējo kopienu projektiem, ar kuriem cenšas novērst vietēju pārtikas trūkumu un pārtikas nepietiekamību; aicina dalībvalstis izstrādāt un īstenot programmas, kuru mērķis ir nepieļaut pārtikas izšķērdēšanu, un apsvērt iespēju

---

⁸ OV L 111, 25.4.2019., 59. lpp.
RC\1252314LV.docx

pieņemt tiesību aktus attiecībā uz praksi, kas rada pārtikas izšķērdēšanu, papildus tiem tiesību aktiem, kuri uz šo attiecas saskaņā ar Direktīvu par negodīgu tirdzniecības praksi; prasa, lai tirgus standartu iniciatīvās par prioritāti būtu noteikts mērķis mazināt pārtikas izšķērdēšanu; prasa Eiropas Savienībā visos līmeņos labāk uzraudzīt pārtikas izšķērdēšanu; atgādina, ka īsas pārtikas piegādes ķēdes mazina iespējamo pārtikas izšķērdēšanas risku;

60. akcentē to, cik svarīgi ir īstermiņā risināt pārtikas izšķērdēšanas problēmu visos ķēdes posmos, lai mazinātu spiedienu uz pārtikas piegādi Eiropā, un tādēļ veikt pasākumus, kas ļauj sasniegt attiecībā uz pārtikas izšķērdēšanu noteikto ES mērķrādītāju, proti, to samazināt par 30 % līdz 2025. gadam un par 50 % līdz 2030. gadam salīdzinājumā ar 2014. gada atsauces vērtību⁹;
61. aicina visas dalībvalstis īstenot programmas, kas paredz novērst pārtikas izšķērdēšanu, un uzsver, ka ir steidzami jāsamazina pārtikas izšķērdēšana, liekot akcentu uz to, ka galvenā uzmanība būtu jāpievērš uzdevumam novērst pārtikas izšķērdēšanu un pārtikas zudumus, jo sekmīga pārtikas zudumu nepieļaušana nepietiekamas pārtikas piegādes apstākļos varētu stiprināt nodrošinājumu ar pārtiku;
62. prasa veikt pasākumus, kuru mērķis ir vērsties pret nabadzību, ko izraisa strauji augošās enerģijas cenas un konflikta ietekme uz pārtikas cenām, un uzskata, ka nepieciešamo pasākumu klāstā ir jābūt sociālās jomas pasākumiem;
63. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

---

⁹ [Pieņemtie teksti, P9_TA\(2021\)0425](#).